

ODZIVI

Članek dr. Žaucerja me je znova zelo vznemiril. Našteva veliko razlogov za opustitev knjižnic, nobenega za ohranitev. Opuščanje podatkov v katalogu pomeni uničevanje enega od poglobitvenih knjižničnih orodij. Katalog je sistem, ki s kvaliteto in zanesljivostjo svojih podatkov lahko uspešno konkurira Googlu. Zakaj se torej direktorji knjižnic ne zavzemajo za to, da bi se v knjižnici razvile tiste storitve, zaradi katerih jih bo družba pripravljena financirati, namesto da bi iskali različne možnosti racionalizacije na ne najboljših mestih? Zakaj slišimo predvsem o krčenju strokovnega dela, neprimerno manj pa o razvoju novih smeri in storitev, skladnih s potrebami novih uporabnikov in novih razmer? Kot je razvidno iz obsežne strokovne literature in sprejemljivo na podlagi zdravega razuma, ni dovolj ponujati elektronske vire. Kolegi v NUK in CTK se na tem področju zelo trudijo in zaslužijo si vso pohvalo. Kaže pa tudi razvijati take kataloge, ki bodo Googlu konkurenčni, ki bodo bogate vire, ki jih knjižnice nabavljajo, ponujale v jasnih in praktičnih, intuitivno uporabnih sistemih. Tudi tu je portal DikUL zelo dober začetek. V takih portalih pa je potrebno še veliko truda, da bodo uporabniku omogočili boljšo navigacijo, kot jo omogoča npr. Google.

Zanimivo je to, da so podatki, ki bi jih lahko uporabili za boljšo navigacijo, v katalogih in podatkovnih zbirkah že na voljo, le uporabljamo jih ne. Angažirati bi morali vse naše raziskovalne potenciale, da bi to izboljšali. Poleg tega obsežna strokovna literatura ter pojav folksonomij in Semantic Weba kaže, da je tudi splošna (ali laična) javnost prišla do zaključka, da so za vsebinski opis potrebni besedilni opisi in kontrolirani slovarji. Tu imamo knjižničarji nad stoletno tradicijo in vemo, kako se zadevam streže. Seveda pa se moramo povezati z ustreznimi organizacijami in jim svoje znanje ponuditi javnosti v dobro.

Eden od pomembnih razlogov za ohranitev UDK, to je enotnost sistema, se je v razpravi na posvetovanju pokazal kot relativno močan. Ravno tu bi lahko bil del kalkulacije za cenejše delo knjižnic. Cenejše bi bilo delo tudi, če bi bil COBISS učinkovitejši. Pri tem ne mislim le na obseg katalogizacijskega zapisa. Tu bi bila mogoča racionalizacija, če bi se lotili programiranja polavtomatskih ali celo avtomatskih postopkov. Če ponovim svojo misel s posvetovanja: računalnik mora postati naš suženj, zdaj so katalogizatorji sužnji katalogizacijskega modula.

Ljubljana, 12. 12. 2007

Izr. prof. dr. Alenka Šauperl